

بی‌پولی به منزلت کارگران شهرداری سی سخت ضربه می‌زند

کارگران شهرداری سی سخت حدود ۱۳ ماه حقوق معوقه و عیدی طلب دارند.

جمعی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: بیش از ۱۳ ماه حقوق معوقه و عیدی طلب داریم و در تنگنای مالی هستیم ولی هیچ اقدامی از طرف مدیران شهری برای حل مشکلات مالی ماصورت نمی‌گیرد. بنا داریم نامه در خواست به نهادهای خیریه و کمیته امداد ارسال کنیم تا در صورت امکان حداقل جیره مناسب غذایی به ما کارگران اختصاص داده شود.

یکی از این کارگران گفت: شهرداری تقریباً هر چند ماه یک بار، یک ماه حقوق که آن هم مربوط به حقوق و دستمزد حداقلی سال ۹۹ می‌شود را به صورت علی الحساب بدون پرداخت اضافه کاری به حساب کارگران واریزی کند. به گفته‌ی، تاخیر ۱۳ ماهه در پرداخت حقوق قانونی کارگران شهرداری سی سخت باعث شده که کارگران در شرایط سخت معیشتی قرار بگیرند، طوری که بیش از ۸۰ کارگر در تأمین مایحتاج روزانه خود ناتوانند. وی افزود: بی‌پولی به اعتبار، منزلت و کرامت کارگران شهرداری سی سخت ضربه‌های جبران ناپذیری وارد کرده است. یکی دیگر از این کارگران نیز در ارتباط با مشکلات معیشتی خود گفت: گوشت قرمز ماه‌هاست، نخورده‌ایم و گوشت مرغ هم نمی‌خریم چند وقت است همان نان خالی هم در سفره‌های ما کارگران نیست، چند روز پیش یک مسئول شهری به مناسبت روز عید قربان چند گوسفند ذبح کرد. ما کارگران به خیالمان این گوشت‌ها بین کارگرانی که ماه‌ها حقوق نگرفته‌اند تقسیم می‌شود اما همه آن به جای دیگری ارسال شد.

صاحبخانه شدن کارگران، تبدیل به رویا شد

اتاق تولید ضوابط خاص برای ساخت وسازهای شهر تهران (کمیسئون ماده پنج) اخیراً مجوز ساخت مسکن با مساحت ۳۰ تا ۳۵ متر مربع را در بافت فرسوده تهران صادر کرد اما برای خرید این واحدها چقدر باید هزینه کرد و تهیه آن به حقوق چند سال نیاز دارد؟

به گزارش تجارت نیوز، طبق آخرین گزارش بانک مرکزی متوسط قیمت خرید مسکن در تهران حدود ۴۰ میلیون تومان اعلام شده است. با توجه به این عدد هر خریدار برای تهیه این واحدهای ۳۰ متری باید حدود یک میلیارد و ۲۰۰ هزار تومان پرداخت کند.

در ادامه این گزارش آمده است: در سال جاری حداقل حقوق کارگران پنج میلیون و ۶۰۰ تا پنج میلیون و ۷۰۰ هزار تومان تعیین شده است یعنی یک فرد با این مبلغ حقوق حدود ۲۱۴ ماه معادل ۱۷ سال برای خرید یک خانه ۳۰ متری باید بدون وقفه کار کند.

محتوای این طرح، نشان می‌دهد در قالب ضوابطی خاص، دو خط قرمز برای مسکونی سازی در بافت‌های فرسوده شهر تهران پاک شده است. یکی ناظر بر تأمین حداقل پارکینگ ساختمان‌ها و دیگری مربوط به سقف تعداد طبقات (تراکم ساختمانی) در زمین‌هایی با قواره کوچک و خیلی کوچک است. این ضوابط ویژه نوسازی بافت‌های فرسوده تهران است که مساحت آن به بیش از چهار هزار و ۴۰۰ هکتار می‌رسد. این بافت در همه مناطق پراکنده است اما عمده آنها در ۱۰ منطقه نیمه جنوبی شهر شامل مناطق ۱ تا ۱۹ واقع شده است.

۳۵ کارگر حدود شش ماه مطالبه معوقه دارند

حدود ۳۵ کارگر پیمانکاری شافل در پروژه لوله گذاری و انتقال آب سد مخزنی شهر بيجار به رشت در استان گیلان، دست کم ۶ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند.

به گزارش ایلنا، این کارگران گفتند: به واسطه یک شرکت پیمانکار بانظارت شرکت آب منطقه‌ای گیلان در این پروژه عمرانی مشغول کاریم. در آخرین پیگیری‌های خود از اداره آب و فاضلاب و اداره برق منطقه‌ای گیلان کسی در این دو نهاد پاسخگوی مطالباتمان نبود تا پیمانکار را مجاب به پرداخت مطالبات عقب افتاده کارگران کند.

این کارگران که اخیراً حقوق فروردین ماه سال جاری (۱۴۰۱) خود را به ماه تاخیر دریافت کرده‌اند، گفتند: پیمانکاری که در استخدامش هستیم حدود ۴ ماه حقوق سال گذشته را به همراه ۲ ماه حقوق سال جاری به ما بدهکار است. این کارگران با بیان اینکه مهم ترین عامل این وقفه چندین ماهه، کمبود نقدینگی و نبود منابع مالی از سوی شرکت پیمانکار است، گفتند: به دلیل قرار دای بودن کار در این پروژه عمرانی همیشه نگران از دست دادن شغل خود هستیم.

شوی وزارت تعاون برای پنهان کردن واقعیت‌های بازار کار

تناقضات دولت به حوزه آمار هم رسید

شاخص‌های اصلی اقتصاد همچون رشد تولید ناخالص داخلی، تورم، نرخ بیکاری و... مواردی هستند که به نوعی دامسج سیاست‌های اقتصادی یک کشور، به حساب می‌آیند. بررسی تغییرات این شاخص‌ها با توجه به سیاست‌های در پیش گرفته شده از سوی دولت، نشان می‌دهد که اجرای این دست‌از سیاست‌ها تا چه میزان به نفع اقتصاد کشور و تا چه حد، مخاطره آمیز بوده‌اند از این رو، ارائه آمار درست و بدون جهت گیری سیاسی از سوی مراکز رسمی کشور، موضوعی است که بسیار اهمیت دارد.

به گزارش «توسعه ایرانی»، هفته گذشته مرکز آمار ایران گزارشی از شاخص‌های بازار کار در بهار سال ۱۴۰۱ منتشر کرد. طبق این گزارش، تمامی شاخص‌های اصلی در بازار کار ایران نزولی بودند به گونه‌ای که کشور با افزایش نرخ بیکاری، کاهش جمعیت فعال کشور و نیز کاهش تعداد مشاغل رسمی در بهار ۱۴۰۱ نسبت به بهار سال ۱۴۰۰ روبه‌رو شده که نشان از سیاست‌های نادرست دولت سیزدهم در امر اشتغالزایی دارد. با این حال به فاصله یک هفته از انتشار این گزارش، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دست به انتشار گزارشی زده که در آن از توفیقات مکرر دولت در بازار کار سخن گفته شده است، موضوعی که تناقضات آشکار در دولت سیزدهم را بار دیگر به عینه ثابت می‌کند.

اعدادی که با هم جور نیستند

در این گزارش که شاید واکنشی در برابر گزارش مرکز آمار بوده است، ادعا شده که طبق جدیدترین آمار در بافتی از سامانه ملی رصد اشتغال، از ابتدای سال ۱۴۰۱ تا تاریخ ۲۱ تیر ماه تعداد ۲۲۸ هزار و ۱۲۸ نفر اشتغال به تفکیک استان‌های کشور ثبت شده که این آمار از کل عملکرد نیمه اول سال ۱۴۰۰ که مربوط به دولت قبل است، بیشتر است. برای راستی آزمایی این آمار نگاهی به گزارش‌های پیشین مرکز آمار

می‌اندازیم. طبق گزارش مرکز آمار ایران درباره وضعیت اشتغال و بیکاری کشور در پایان زمستان سال ۱۳۹۹ که به تاریخ پانزدهم فروردین ماه سال ۱۴۰۰ منتشر شده است، جمعیت شاغلین ۱۵ ساله و بیشتر در پایان این فصل ۲۳ میلیون و ۱۲۵ هزار نفر بوده است. گزارش بعدی مرکز آمار ایران که درباره همین شاخص‌ها در پایان تابستان سال ۱۴۰۰ (پایان کار دولت دوازدهم و نیز بازه زمانی مورد اشاره در گزارش وزارت کار یعنی پایان نیمه اول سال ۱۴۰۰) در تاریخ هشتم مهر ماه سال ۱۴۰۰ روی خروجی این مرکز قرار گرفته است. در این گزارش جمعیت شاغلین ۱۵ ساله و بیشتر در پایان این فصل ۲۳ میلیون و ۴۰۵ هزار نفر اعلام شده است. تفاوت این دو آمار نشان دهنده خالص اشتغال ایجاد شده در پایان نیمه اول سال ۱۴۰۰ است که عدد ۲۷۰ هزار را نشان می‌دهد. حال چگونه وزارت کار تعداد ۲۷۰ هزار شغل ایجاد شده را کمتر از ۲۲۸ هزار شغل خوانده، مشخص نیست.

نیمه پر لیوان را دیده‌اند

در بخش دیگری دیگری از این گزارش، نوشته شده است: «در گزارش فصلی مرکز آمار ایران به کاهش ۷۰ هزار نفری تعداد بیکاران زمستان ۱۴۰۰ نسبت به زمستان ۱۳۹۹، کاهش نرخ بیکاری زنان در حدود ۱۶ درصد، کاهش بیکاری جوانان به نرخ ۲۳.۱ و کاهش ۶۵ درصدی بیکاری در بین

وزارت کار به جای واکاوی دلایل کاهش جمعیت فعال کشور که خود به خود به کاهش بیکاری کشور می‌انجامد، سعی کرده که از نمد کاهش بیکاری، کلاه‌بی برای خود و دولت سیزدهم ببافد

زنان جوان بازه سنی ۱۵ تا ۲۴ ساله و کاهش ۲۵ درصدی بیکاران در بین جمعیت ۱۸ تا ۳۵ ساله اشاره شده که نشان از سیاست گذاری درست دولت و حل معضل بیکاری است.» باز بد نیست نگاهی به دو گزارش مرکز آمار درباره شاخص‌های بازار کار در پایان زمستان سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ ببیند. آریم تا صحت و سقم این ادعا مشخص شود. در گزارش نخست (شاخص‌های بازار کار در پایان زمستان ۱۳۹۹) که به تاریخ پانزدهم فروردین سال ۱۴۰۰ منتشر شده، می‌خوانیم: «طبق نتایج طرح آمارگیری نیروی کار در زمستان ۱۳۹۹، بررسی نرخ بیکاری افراد ۱۵ ساله و بیشتر نشان می‌دهد که ۹.۷ درصد از جمعیت فعال (شاغل و بیکار) بیکار بوده‌اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۳۹۸) ۰.۹ درصد کاهش یافته است. در زمستان ۱۳۹۹، به میزان ۴۰.۹ درصد جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند یعنی در گروه شاغلان بایبکاران قرار گرفته‌اند. بررسی تغییرات نرخ مشارکت اقتصادی حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۳۹۸) ۰.۹ درصد کاهش یافته است. در زمستان ۱۳۹۹، به میزان ۱۳.۵ هزار نفر بوده...»

طبق این دو گزارش، در پایان زمستان سال ۱۳۹۹ حدود ۲۵ میلیون و ۶۲۰ هزار نفر جمعیت فعال کشور بوده‌اند که در پایان زمستان سال ۱۴۰۰ این تعداد به ۲۵ میلیون و ۱۲ هزار نفر رسیده است. تفاضل این دو عدد یعنی ۹۰۴ هزار نفر کاهش شده از جمعیت فعال کشور طی یک سال، کسائی هستند که به علت ناامید شدن از جست‌وجوی کار، از گردونه بازار کار خارج شده‌اند. این موضوع نه تنها دستاورد به حساب نیامده و موجب خوشحالی نیست، بلکه نشان می‌دهد سیاست‌های اتخاذ شده در

سال ۱۴۰۰ چه از جانب دولت دوازدهم و چه سیزدهم، ناامید کننده بوده است. به عبارت بهتر، وزارت کار به عنوان متولی بازار کار (ادعای مسئولان ارشد همین وزارتخانه) به جای واکاوی دلایل کاهش جمعیت فعال کشور که خود به خود به کاهش بیکاری کشور می‌انجامد، سعی کرده است که از نمد کاهش بیکاری، کلاه‌بی برای خود و دولت سیزدهم، ببافد.

تناقضی که قابل ندیدن نیست

در بخش دیگری از این گزارش که می‌توان از آن به شابهیت تناقضات آماری دولت سیزدهم یاد کرد، آمده است: «افزایش جمعیت فعال کشور نیز باعث ورود نیروی فعال جوی‌ای کار به بازار شده است و آمارهای رسمی کشور نشان می‌دهد، جمعیت فعال کشور از ۲۵۹۶۷ هزار نفر در بهار سال ۱۴۰۰ به ۲۵۹۷۷ هزار نفر در بهار سال ۱۴۰۱ رسیده است. به عبارتی در فاصله یاد شده به جمعیت فعال کشور حدود ۱۰ هزار نفر افزوده شده است که در مقایسه با عملکرد سال‌های گذشته در دوره مشابه همچون یک سال منتهی به بهار ۱۳۹۸ (قبل از شیوع کرونا) و یک سال منتهی به بهار ۱۳۹۹ (دوران کرونا) و... بیابانگر ایجاد امید در پیدا کردن شغل است.»

برای نمایش این تناقض آشکار در این بخش از گزارش، البته کار سختی در پیش نیست و اشاره به گزارش مرکز آمار ایران درباره فضای اشتغال و بیکاری در پایان بهار سال ۱۴۰۱ کفایت می‌کند. در این گزارش که به تاریخ پانزدهم تیر ماه امسال روی خروجی این مرکز رسمی قرار گرفت، می‌خوانیم: «نتایج طرح آمارگیری نیروی کار در بهار ۱۴۰۱ منتشر شد. بررسی نرخ بیکاری

افراد ۱۵ ساله و بیشتر نشان می‌دهد که ۹.۲ درصد از جمعیت فعال (شاغل و بیکار) بیکار بوده‌اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار ۱۴۰۰)، ۰.۴ درصد افزایش یافته است. در بهار ۱۴۰۱، به میزان ۴۰.۹ درصد جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند، یعنی در گروه شاغلان بایبکاران قرار گرفته‌اند. بررسی تغییرات نرخ مشارکت

تناقض در رفتار و گفتار دولتمردان در مسائلی همچون مذاکرات احیای برجام، تورم و حذف ارز ترجیحی روز به روز بر سر در گمی مردم از وضعیت فعلی اقتصاد و ناامیدی آنها از بهبود شرایط (چه داخلی و چه بین‌المللی) که در بازارهای عمده چون بازار ارز، طلا و سرمایه نمود دارند، افزوده می‌شود.

طبق گزارش مرکز آمار، نرخ بیکاری بیشتر شده و جمعیت فعال کشور کاهش یافته است اما گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از افزایش ۱۰ هزار نفری جمعیت فعال کشور و ایجاد امید در پیدا کردن شغل خبر می‌دهد

اقتصادی حاکی از آن است که این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار ۱۴۰۰) ۰.۵ درصد کاهش یافته است.» هر کس با سود اولیه از اعداد و ریاضی و نیز ادبیات می‌تواند مطلع شود که طبق همین پاراگراف از گزارش مرکز آمار، وضعیت شاخص‌های بازار کار در بهار ۱۴۰۱ نسبت به فصل مشابه سال قبل، نزولی بوده است: نرخ بیکاری بیشتر شده و نرخ جمعیت فعال کشور کاهش یافته است. حال مشخص نیست تهیه کنندگان گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، با چه حساب و کتابی از افزایش ۱۰ هزار نفری جمعیت فعال کشور و ایجاد امید در پیدا کردن شغل خبر داده‌اند؟

دولت سر در گم، جامعه را هم سرگردان کرده است

مشابه این تناقضات را البته می‌توان هر روز در بدنه دولت سیزدهم کشف کرد. موضوع افزایش مزد کارگران یکی از همین شواهد است. اسفند سال گذشته، شورای عالی کار که اکثریت آن در ید اختیار دولت است به افزایش ۵۷.۴ درصدی دستمزد حداقل بگیران و رشد ۳۸ درصدی مزد سایر سطوح مهر تایید زد. هنوز چند ماه نگذشته بود که دولت، کارگران خود را از این مصوبه مستثنا کرد و افزایش ۱۰ درصدی مزد را برای آنها در نظر گرفت. اعتراض گسترده کارگران دولتی و ورود مجلس و بیم از ابطال مصوبه توسط دیوان عدالت اداری، دولت و نهادهای عمومی چون شهرداری‌ها را به عقب نشاند و مصوبه شورای عالی کار برای این دسته از کارگران هم اجرا شد. به فاصله کوتاهی، دولتی که خود مهر تایید بر افزایش مزد کارگران زده بود، این بار به حقوق بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی دست‌اندازی کرد و قریب یک ماه است که بی‌توجه به اعتراضات گسترده مستمری بگیران، نمایندگان مجلس و پیشنهاد سازمان تأمین اجتماعی که از قضا هیات امنا و هیات مدیره و مدیر عامل آن هم دولتی هستند، بر افزایش ۱۰ درصدی مستمری بازنشستگان غیر حداقل بگیر اصرار می‌ورزد. اگر همین تناقض در رفتار و گفتار دولتمردان رادر مسائلی همچون مذاکرات برای احیای برجام، تورم و حذف ارز ترجیحی ردگیری کنیم، آن گاه متوجه خواهیم شد که چرا روز به روز بر سر در گمی مردم از وضعیت فعلی اقتصاد و ناامیدی آنها از بهبود شرایط (چه داخلی و چه بین‌المللی) که در بازارهای عمده چون بازار ارز، طلا و سرمایه نمود دارند، افزوده می‌شود.

روستاییان این نواحی سلب کرده است.

دهیار روستای سیسب با بیان اینکه معلوم نیست که چه زمانی جوانان بومی منطقه می‌توانند از امکانات اشتغال زادگاه خود استفاده کنند و به شهر هادور نزدیک مهاجرت نکنند، گفت: نه اداره کار و نه سایر مسئولان کاری برایشان انجام نمی‌دهند. در این بین ما اعضای شورای بخش گرمخان هم نتوانستیم حرف‌مان را به کرسی بنشانیم. برخی از اهالی می‌گویند با نامه‌ای که اخیراً به رئیس جمهور نوشته‌اند شاید مشکل بیکاری جوانان حل شود. ما منتظر و امیدواریم.

مهوشی افزود: ساکنان قدیمی روستای سیسب و اطراف آن بیشتر کارگر و کشاورز هستند و جوانان جویای کار و تحصیل کرده زیادی نیز وجود دارند که امکان جذب در این واحدها را ندارند.

او گفت: گرد و خاک معدن همه جا نشست و سیمان راد بیکران می‌برند، زندگی ما آلوده می‌شود. مردم بخش گرمخان خیلی مظلومند. اخیراً بعد از ساخت یک کلیپ از وضعیت بیکاری جوانان منطقه و انتشار آن در فضای مجازی، فکری می‌کردیم کارمان درست می‌شود ولی نه تنها نشد بلکه به بعضی از آقایان هم بر خورد و گره مشکلاتمان را بیشتر کردند.

مهوشی افزود: جداز مسائله بیکاری جوانان، خروج گرد و غبار غلیظ از دود کش این کارخانه موجب آلودگی هوای منطقه شده که علاوه بر بروز بیماری تنفسی برای ساکنان منطقه، ساکنان روستا در زمینه کشت و زرع دچار مشکل شده‌اند.

وی گفت: سر و صدای دستگاه‌ها در حین کار، صدای انفجارات و گرد و غبار ناشی از آن عملاً آسایش را از

گرمخان شهرستان بجنورد در ارتباط با اشتغال جوانان بیکار منطقه گفت: درمرد روستای سیسب و سایر روستاهای همجوار کارخانه سیمان، سال هاست که خواب شیشان از صدای انفجارها آشفته است. آلودگی صوتی و گردوغبار بالاست، کشاورزی تعطیل است، بیکاری پدید می‌کند و جوان‌ها در روستا نمی‌مانند.

او با بیان اینکه قانون اولویت حق کار را به مردم بومی می‌دهد، افزود: وقتی مردم سیسب و روستاهای اطراف منطقه بیشتر آسیب‌ها را از وجود صنعتی در پیرامونی خود ببینند، چرا نباید از مزیت‌های وجود آن صنعت در منطقه خود استفاده کنند. در عین حال مردمی که در جوار صنایعی زندگی می‌کنند و به دلیل آلاینده‌های صنعتی بیشترین آسیب را می‌بینند، چرا باید حق شان ضایع شود.

یک مقام روستایی خبر داد:

مهاجرت جوانان گرمخان برای یافتن کار

اهالی روستای سیسب از توابع بخش گرمخان شهرستان بجنورد خواستار اشتغال بومی‌ها در کارخانه سیمان بجنورد هستند. آنها سال‌هاست این موضوع را پیگیری می‌کنند اما نتیجه‌ای در بر نداشته است.

به گزارش ایلنا، روز هجدهم تیر ماه، اعضای شوراهای بخش گرمخان بسادعوت از نماینده بجنورد در مجلس، بخشدار بخش گرمخان و تعدادی دیگر از مدیران شهرستانی استانی جلسه‌ای در خصوص اشتغال جوانان جویای کار تحصیل کرده و ساده منطقه که امکان جذب در کارخانه سیمان و سایر واحدهای مستقر در منطقه را ندارند و همچنین مشکلات زیست محیطی ناشی از انفجارها در معادن سیمان برگزار کردند که هنوز نتیجه ن داده است. «حسن مهوشی» دهیار روستای سیسب از توابع بخش